

til Regjeringen med Anmodning om at blive frie for en eller anden Præst, og alt dette taler for, at et Beto virkelig vil have nogen Betydning. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har spurgt, hvorledes en Menighed skulde blive bekendt med den, der søgte at blive Menighedens Præst; dertil maa jeg svare: Menigheden kan ligesaa godt blive bekendt med Vedkommende, naar den har Interesse for at bruge sit Beto, som naar den har Interesse for at høre tre Candidater prædike. Det vil jo rygtes, hvem der søger, og ialtsald kunde der jo i Loven gives Menigheden en vis Frist, saa at den s. Ex. fik en Maaned at løbe paa fra den Tid, den fra Ministeriet havde faaet Underretning om, at en af de og de Folk var nærmest berettiget til at blive ansat i det eller det Embede. Det at lære Folk at kjende af en offentlig Prædiken er i Grunden meget misligt, selv om man vilde tage Katechisationen med; men paa den anden Maade kunde man derimod maaffee lære dem bedre at kjende, navnlig naar det ikke var ganske unge Candidater, men Folk, der havde været ansatte før, thi saa vilde vedkommende Menighed jo let kunne høre deres Nygte og hvad Navn de havde paa sig. — Det eneste reent kirkelige Spørgsmaal, som jeg kan tænke mig i Sammenhæng med denne Sag, hvorledes den nu end bliver ordnet, enten det bliver saaledes, som oprindeligt foreslaaet, eller paa den Maade, at Menigheden faaer et Beto, er fremhævet af flere ærede Talere, og det er det, at der altid kunde være en Minoritet i vedkommende Sogn, som var utilfreds med Majoritetens Bestutning; dertil skal jeg kun svare, at i reent kirkelig Henseende er der for Dieblkket ved Sognebaandets Løsning sørget taalelig godt for enhver Minoritet, og jeg giver ikke Noget for en Minoritet, den være politisk eller religiøs, som ikke tør offre Noget for sine Anskuelsers Skyld. Den Minoritet i en Menighed, den bestaae af Mange eller Faa, der ikke, naar den har en Præst, med hvem den hverken kan dele Hjerte eller Tro, finder det Umagen værd at gjøre sig den Uleilighed at søge en anden, giver jeg ikke meget for. (En Stemme: Ja, men Pengene!) Penge maa man opoffre for sin Overbeviisning; naar

man har en stærk Overbeviisning, saa opoffrer man tilsidst Alt for den, naar det skal gjælde; den, der ikke vil opoffre Noget for den, gælder for mig Intet.

S. Jensen: Jeg er ikke saa lykkelig som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (C. Petersen), at jeg kan give Præsterne et saadant Vidnesbyrd, som han gav dem; det vilde være mig en stor Glæde og Tilfredshed, dersom jeg kunde gjøre det; men det er min Overbeviisning, at der rundt omkring iblandt Folket er udbredt en meget stor Mistillid til Præsterne. Jeg maa aldeles underktrive, hvad der er udtalt af de ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) og for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjør); dem kan jeg samstemme med, og jeg er ogsaa overbevist om, at en stor Deel af Folket vil samstemme med dem. Det synes mig, at Præsterne burde være til for at skaffe Ro i Gemytterne, for at forkynde Guds Ord og belære dem, som ikke selv have havt Tid til at randsage Skrifterne (Latter). Ja, De maae gjerne lee, mine Herrer, men det er nu min Mening, at Præsterne burde være til for at skaffe Ro i Gemytterne, prædike Guds Ord, og for at man kunde henvende sig til dem for at faae at vide, hvorledes man skulde bære sig ad med sin Sjæls Frelse, naar man i de sex Dage havde sørget for sit Legeme. Naar der nu er et meget stort Sogn, hvor der kun er een Kirke, altsaa, hvor der er et mageligt Embede, men en stor Indtægt, saa gaaer man hen og giver dette store Sogn en affældig Præst, som ikke kan sige et eneste Ord, som Menigheden kan forstaae. Menigheden kan gaae hen i Kirken for at ville høre Guds Ord, og lidt efter kan den gaae igjen, fordi den ikke kan forstaae et eneste Ord af, hvad Præsten siger. Jeg vil nu spørge, om det er rigtigt, at denne Mand skal have saa store Indtægter, naar Menigheden ikke kan faae den aandelige Hjælp, som den trænger til. Der er Mange, der tænke, at, naar Menigheden og Embedet kun skal være til, for at Præsten kan leve behageligt, saa maa det dog nok ikke være saa alvorlig meent med den Retfærdighed og Salighed, som Præsterne forkynde. Det synes mig